

enkelte Fiskere, som staa fuldstændig blottede for alt, hvad de i saa Henseende ejede. Der er derudfra sendt et Andragende ind til Landbrugsministeriet, og jeg haaber, at man, naar man skal tage Stilling til, hvad der skal gøres i Anledning af de Skader, der er sket, vil tage dette Andragende under velvillig Behandling. En lignende Skade skete et andet Sted i Ods herred, nemlig i Havnsø; der er navnlig en Del Fiskere, som har lidt store Tab, og hvis der ikke allerede er indkommet Andragende om Hjælp, vil det ske. Det er ikke let for de Mennesker, der har mistet alt, hvad de ejede, at faa noget i Stedet, og de staa i Øjeblikket ganske erhvervsløse.

Et tredie Sted, hvor der er sket en lignende Skade, heldigvis dog ikke saa stor, som den kunde have været, er ved den store Lammefjordsdæmning eller, som den ogsaa kaldes, Avdebodæmning. Den strækker sig fra Gundestrup til Avdebo og er omtrent en Fjerdingvej lang; den er rejst for at værne den store Lammefjord, som i sin Tid er udtørret og senere opdyrket og bebygget i meget stor Udstrækning. At det ikke er noget lille Areal, det drejer sig om, fremgaar af, at der er ca. 10 000 Tør. Land tørt; tilbage er kun 1 000 Tdr. Land Sø. Paa det tørlagte Areal bor 400—500 Familier, og man mener, at der findes omkring 1 500 Personer derude; der er 8 Kommuner, som har Areal dér. At det er ganske nødvendigt at have en stærk og solid Dæmning dér, fremgaar af, at Vandstanden ude i Issefjorden normalt er 16 Fod over Vandet inde i Lammefjordssøen. Man pumper Vandet ud over den store Dæmning; der pumper normalt aarlig ca. 100 Millioner Tønder Vand ud over Dæmningen.

Det er denne Dæmning, som ved den første Storm var lige ved at gaa i Stykker. Vandet blev først presset Øst paa i Kattegattet, og ved, at Vinden drejede sig mod Nord, blev det derefter presset ned i Issefjorden, og saa kom den høje Vandstand. Grundet paa, at Vinden dernæst drejede mere over mod Øst slog Bølgerne lige paa Dæmningen. Glacis'et, Stenbelægningen, som beklæder Dæmningen udvendigt ud mod Issefjord, er paa store Strækninger rodet op og kastet hulter til bulter. Kronen, som er af Jord, er slaet bort mange Steder, og flere Steder er der kun et Kvarter tilbage af Dæmningens Krone. I det farlige Tidsrum, som strakte sig over 2 til 3 Timer, var Vandstanden i Issefjorden 22 Fod over Jordbunden i Lammefjorden, saa hvis Vandet var brudt igennem, havde vi faaet

at se en Stormflod, vi maaske aldrig har haft Mage til. At der vilde være gaaet Menneskeliv tabt, er givet. Beboerne var ganske vist paa flere Steder alarmeret og var klare til at flygte, Køretøjer stod rede, Seletøjet var lagt paa Hestene; men om man kunde være kommet bort saa hurtig, som Vandet var væltet ind, er vist meget tvivlsomt, og at der vilde være sket Tab af store Værdier, er givet. Odsherreds-Banen var sikkert blevet revet bort paa en stor Strækning, Lammefjorden var blevet til den store Indsø, den før havde været; maaske var Vandet slaet igennem mod Vest ude ved Dragsholm, saa Odsherred var blevet til en Ø.

Den væsentlige Grund til, at Gennembrudet ikke indtraf, var vel nok, at Vandet begyndte at synke; men vigtigt var det dog, at Beboerne var paa Færde alle som een og satte al Kraft ind paa at stoppe og tætte, hvor der var Fare for, at Vandet skulde bryde igennem. Man brugte Halm og Sandsække, og de, der kom til Stede, sled alle uden Undtagelse. Jeg kan efter Øjenvidner berette, at man var i den Grad optaget af Arbejdet og i den Grad havde Forstaaelsen af, hvad det gjaldt, at mange ud paa Eftermiddagen spurgte, om det ikke snart var Middag — de havde ganske glemte at se efter Klokkerne —, og det er jo nu om Dage ikke helt almindeligt at glemme det. Man fik altsaa Dæmningen tætnet, og nu er man stærkt optaget af at istandsætte Dæmningen, saa der ikke skal være Fare for, at nye Ulykker indtræder. Man arbejder beredvilligt alle som een uden smaaligt Hensyn til, om den ene arbejder mere eller mindre end den anden, paa at istandsætte og udbedre Dæmningen ved at køre Jord paa, putte Halm ind og køre Sten til.

Der er nu Tale om, at man ikke alene vil udbedre Skaden, men tillige forstærke Dæmningen. Efter at have set den Fare, som svævede over Hovedet paa een, er det forstaaeligt, at man nu vil søge at lave Dæmningen saaledes, at der, saa vidt menneskelige Øjne kan se, ikke vil være nogen Fare for, at der i Fremtiden vil ske noget lignende som det, der nu er sket. Man vil forhøje Glacis'et, man paatænker at bygge det ca. 1 m lodret i Vejret — det bliver lidt mere paa skræa. Der vil til Istandsættelsen og Forstærkningen af Dæmningen medgaa ikke saa lille et Beløb, vel sagtens op imod et Par Hundrede Tusind Kroner, selv om man ikke medregner Kørselsarbejde og lignende, som Beboerne selv udfører. Det er givet, at Beboerne er rede til selv først og fremmest at dække Udgiften; der er her